

Sygnatura akt XVIII C 622/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 27 listopada 2018 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XVIII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Magdalena Ławrynowicz

Protokolant: Starszy sekretarz sądowy Karolina Jeżewska

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2018 r. w Poznaniu

sprawy

z powództwa

(...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

przeciwko

R. Z.

o zapłatę

oddala powództwo w całości

/-/ SS O Magdalena Ławrynowicz

Sygnatura akt XVIII C 622/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 8 grudnia 2017 r. powód (...) Bank SA z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego R. Z. na swoją rzecz 96.820,87 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 15 kwietnia 2016 r. między stronami została zawarta umowa pożyczki nr (...). W związku z brakiem terminowego regulowania zobowiązania i powstałym w związku z tym zadłużeniem z dniem 9 listopada 2017 r. zobowiązanie zostało postawione w stan pełnej wymagalności. Pismem z dnia 13 listopada 2017 r. pozwany został wezwany do spłaty wymagalnego zadłużenia pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Wykazując wysokość zobowiązania powód powołał się na wystawiony wyciąg z ksiąg bankowych banku numer (...) i wyjaśnił, że na należność dochodzoną pozwem składają się: niespłacony kapitał - 92.691,83 zł, odsetki umowne - 3.005,15 zł i odsetki umowne za opóźnienie - 1.123,89 zł.

Nakazem zapłaty z dnia 19 stycznia 2018 r. wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Na skutek sprzeciwu pozwanego od powyższego nakazu zapłaty stracił moc i sprawa na podstawie art. 505³⁶ k.p.c. została przekazana postanowieniem z dnia 26 lutego 2018 r. Sądowi Okręgowemu w Poznaniu według właściwości rzeczowej i miejscowej.

Zarządzeniem z dnia 28 czerwca 2018 r., doręczonym w dniu 4 lipca 2018 r., pozwany, działający bez fachowego pełnomocnika, został zobowiązany do powołania wszelkich twierdzeń, zarzutów i wniosków dowodowych w terminie 14 dni pod rygorem utraty prawa do ich powoływania w terminie późniejszym. Pozwany pisma procesowego nie złożył.

Na rozprawie w dniu 2 października 2018 r. pozwany przyznał, że od pewnego czasu pożyczki nie spłacał, wysokości zadłużenia nie kwestionuje, ale jeszcze w 2017 r. złożył do banku wnioski o restrukturyzację zadłużenia, na który dotychczas nie otrzymał odpowiedzi, a samo wypowiedzenie kredytu jest w trakcie.

W piśmie procesowym z dnia 25 października 2018 r. powód podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie i zaprzeczył by otrzymał od pozwanego pismo z wnioskiem o restrukturyzację zadłużenia.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W dniu 14 kwietnia 2016 r. strony zawarły umowę o pożyczkę gotówkową nr (...), na podstawie której powód udzielił pozwanemu pożyczki w kwocie 100.000 zł. Pożyczkę pozwany zobowiązał się spłacić w 120 równych ratach kapitałowo – odsetkowo, płatnych nie później niż do 14 dnia każdego miesiąca na zasadach i warunkach określonych w umowie.

W § 9 ust. 2 umowy zastrzeżono, że bank ma prawo wypowiedzieć umowę w przypadku wystąpienia jednej z poniższych sytuacji:

- a) rażącego naruszenia postanowień umowy lub regulaminu udzielania pożyczek/kredytów dla osób fizycznych przez pożyczkobiorcę,
- b) pogorszenia zdolności kredytowej pożyczkobiorcy,
- c) negatywnej oceny ryzyka kredytowego pożyczkobiorcy przez bank,
- d) stwierdzenia przez bank zagrożenia w spłacie pożyczki,
- e) ujawnienia złożenia przez pożyczkobiorcę nieprawdziwych oświadczeń lub fałszywych dokumentów,
- f) wypowiedzenia innych umów o produkty bankowe zawartych z pożyczkobiorcą,
- g) wszczęcia przez uprawniony organ egzekucyjny egzekucji z majątku pożyczkobiorcy,
- h) wszczęcia przez bank postępowania sądowo – egzekucyjnego z majątku pożyczkobiorcy.

W § 9 ust. 3 umowy zastrzeżono, że w przypadku, jeżeli pożyczkobiorca opóźnia się ze spłatą zobowiązania z tytułu udzielonej pożyczki, bank wzywa pożyczkobiorcę do dokonania spłaty zaległości w terminie 14 dni roboczych od daty otrzymania wezwania; jeżeli należności nie zostaną uregulowane w całości w wyznaczonym terminie, jak również w sytuacji, w której złożony przez pożyczkobiorcę wniosek o restrukturyzację zadłużenia zostanie odrzucony, bank ma prawo wypowiedzieć umowę kredytu.

Dowód: umowa o pożyczkę gotówkową nr (...)k. 31 – 38/.

Pozwany zaciągnął pożyczkę na potrzeby innej osoby i z nią się umówił, że będzie spłacała raty. Pismem z dnia 20 kwietnia 2017 r. powód poinformował pozwanego, że na dzień sporządzenia pisma występują zaległości z tytułu umowy o pożyczkę numer (...) w wysokości 1.698,28 zł, które stały się wymagalne 13 kwietnia 2017 r. Pozwany został wezwany do dokonania wpłaty i jednocześnie poinformowany o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 20 kwietnia 2017 r. (k. 65), zeznania pozwanego R. Z. (e-protokół z dnia 2 października 2018 r. 00:05:57 – 00:12:50 k.49-50)

Pismem z dnia 26 maja 2017 r., doręczonym w dniu 31 maja 2017 r., pozwany został wezwany do uregulowania wymagalnego zadłużenia wynikającego z umowy pożyczki numer (...) w wysokości 1.706,78 zł, z datą powstania zaległości 13 kwietnia 2017 r. w terminie 7 dni od otrzymania pisma. Jednocześnie powód poinformował pozwanego, że nieregulowanie zadłużenia może skutkować wypowiedzeniem umowy wraz z żądaniem natychmiastowej spłaty całości zobowiązania.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 26 maja 2017 r. (k. 66), raport śledzenia przesyłki (k. 67)

Pismem z dnia 16 sierpnia 2017 r., doręczonym w dniu 21 sierpnia 2017 r., pozwany został wezwany do uregulowania wymagalnego zadłużenia wynikającego z umowy pożyczki numer (...) w wysokości 3.860,85 zł, z datą powstania zaległości 15 maja 2017 r. w terminie 7 dni od otrzymania pisma. Jednocześnie powód poinformował pozwanego, że nieregulowanie zadłużenia może skutkować wypowiedzeniem umowy wraz z żądaniem natychmiastowej spłaty całości zobowiązania.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 16 sierpnia 2017 r. (k. 68), raport śledzenia przesyłki (k. 69)

W dniu 14 września 2017 r. powód wystosował do pozwanego pismo zatytułowane „Warunkowe wypowiedzenie umowy o pożyczkę/kredyt konsolidacyjny numer (...)” wzywając pozwanego z powodu niedotrzymania warunków umowy i nieregulowania zaległości pomimo wezwania do zapłaty, do zapłaty w terminie 14 dni roboczych zaległości, które na dzień wygenerowania pisma wynosiły 4.251,19 zł. Jednocześnie powód poinformował pozwanego o możliwości złożenia w terminie 14 dni roboczych wniosku o restrukturyzację zadłużenia. W dalszej części pisma powód wskazał, że w przypadku nieskorzystania z przysługujących pozwanemu uprawnień wskazanych w art. 75c ustawy prawo bankowe, w/w w piśmie, powód niniejszym wypowiada umowę o pożyczkę/kredyt konsolidacyjny numer (...) z zachowaniem 30 – dniowego okresu wypowiedzenia, rozpoczynającego się od dnia, w którym upłynął termin 14 dni roboczych, licząc od daty doręczenia niniejszego pisma. Dalej powód zastrzegł, że jeżeli w okresie wypowiedzenia zostanie dokonana całkowita spłata zadłużenia przeterminowanego, wypowiedzenie stanie się nieskuteczne i umowa będzie kontynuowana na dotychczasowych warunkach. Z kolei w przypadku nieregulowania zadłużenia przeterminowanego bądź uregulowania go w niepełnej wysokości, umowa zostanie rozwiązana z upływem okresu wypowiedzenia, a całość zobowiązań wynikających z umowy zostanie postawiona w stan wymagalności i wówczas obowiązkiem pozwanego będzie natychmiastowa spłata całości zobowiązania. Na dzień 14 września 2017 r. zaległość pozwanego z tytułu umowy wynosiła 2.851,66 zł. Pismo zostało doręczone pozwanemu w dniu 20 września 2017 r.

Dowód: warunkowe wypowiedzenie umowy z dnia 14 września 2017 r. (k. 70), zwrotne potwierdzenie doręczenia (k. 71), historia rachunku bankowego (k. 75-86)

Przedsądowym wezwaniem do zapłaty z dnia 13 listopada 2017 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty wymagalnego zadłużenia z tytułu umowy pożyczki, które na dzień 12 listopada 2017 r. wynosiło 96.282,12 zł w terminie 7 dni od daty pisma pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

Pozwany na adres powoda wskazany w umowie pożyczki wysłał w listopadzie 2017 r. do powoda wniosek o restrukturyzację zadłużenia. Wniosek wpłynął do (...) Bank SA Oddział w P. w dniu 29 listopada 2017 r.

Pozwany nieregularnie spłacał zobowiązania z tytułu umowy pożyczki do 1 grudnia 2017 r.

Dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 13 listopada 2017 r. /k. 40/, historia rachunku bankowego (k. 72-74), dowód nadania z dnia 29 listopada 2017 r. (k. 55), zeznania pozwanego R. Z. (e-protokół z dnia 2 października 2018 r. 00:05:57 – 00:12:50 k.49-50)

Na dzień 8 grudnia 2017 r. zadłużenie pozwanego, postawione w stan natychmiastowej wykonalności, obejmowało łącznie 96.820,87 zł, z czego: niespłacony kapitał - 92.691,83 zł, odsetki umowne – 3.005,15 zł i odsetki umowne za opóźnienie – 1.123,89 zł.

W dniu 8 grudnia 2017 r. powód wystawił wyciąg z ksiąg bankowych banku numer (...) z tytułu umowy nr (...) na kwotę zobowiązania 96.820,87 zł obejmującą: niespłacony kapitał - 92.691,83 zł, odsetki umowne - 3.005,15 zł i odsetki umowne za opóźnienie - 1.123,89 zł.

Dowód: historia rachunku bankowego (k. 75-87), wyciąg z ksiąg bankowych banku nr (...) /k. 39/.

Do dnia dzisiejszego pozwany nie otrzymał od powoda odpowiedzi na wniosek o restrukturyzację.

Dowód: zeznania pozwanego R. Z. (e-protokół z dnia 2 października 2018 r. 00:05:57 - 00:12:50 k.49-50)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy oraz częściowo zeznań pozwanego R. Z..

Dokumenty nie były kwestionowane przez żadną ze stron, a Sąd z urzędu nie dopatrył się podstaw do kwestionowania ich autentyczności ani prawdziwości.

Zeznaniom pozwanego Sąd dał wiarę za wyjątkiem wskazywanych przez niego dat, w których miał otrzymywać kolejne wezwania do zapłaty. W tym zakresie zeznania te nie pokrywały się z dowodami z dokumentów. W szczególności Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanego, że wysłał do powoda w listopadzie 2017 r. wniosek o restrukturyzację zadłużenia, na który nie otrzymał odpowiedzi. Pozwany co prawda nie przedstawił samego wniosku, ale przedstawił zwrotne potwierdzenia doręczenia w dniu 29 listopada 2017 r. do oddziału powoda pisma. Zważywszy na chronologię (w listopadzie 2017 r. pozwany otrzymał pismo zatytułowane „przedsądowe wezwanie do zapłaty”) wiarygodne, w świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego, jest twierdzenie pozwanego, że pod koniec listopada 2017 r. wysłał do banku wniosek o restrukturyzację zadłużenia by uniknąć postępowania sądowego. Wobec podniesienia przez pozwanego okoliczności negatywnej (zaprzeczenia by otrzymał odpowiedź na wniosek o restrukturyzację), na powoda przeszedł ciężar wykazania, że odpowiedzi na wniosek udzielił. Takiej okoliczności zaś powód nie wykazał. Zaznaczyć jednak należy, że kwestia ta ma drugorzędne znaczenie z punktu widzenia podstawy oddalenia powództwa.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Pomimo, że nie było spornym w sprawie, że strony zawarły skutecznie w dniu 14 kwietnia 2016 r. umowę pożyczki nr (...) oraz, że pozwany nie wywiązywał się regularnie z jej warunków doprowadzając do powstania zaległości, powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Poza sporem w sprawie było, że pozwany zawarł umowę pożyczki jako konsument.

Jak stanowi art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz.U.2018.2187 j.t. ze zm.) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Jak stanowi art. 78a prawa bankowego, przepisy ustawy stosuje się do umów kredytu i pożyczki pieniężnej, zawieranych przez bank zgodnie z przepisami ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim, w zakresie nieuregulowanym w tej ustawie. Ustawa z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim nie reguluje kwestii dotyczących wypowiedzenia umowy (za wyjątkiem umowy o kredyt odnawialny) przez kredytodawcę. Zastosowanie zatem w tym zakresie mają przepisy prawa bankowego.

Zgodnie z art. 69 ust. 2 pkt 10 prawa bankowego umowa kredytu powinna być zawarta na piśmie i określać w szczególności warunki dokonywania zmian i rozwiązania umowy.

Warunki rozwiązania umowy są określone w art. 75 c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz.U.2018.2187 j.t. ze zm.), który stanowi:

1. Jeżeli kredytobiorca opóźnia się ze spłatą zobowiązania z tytułu udzielonego kredytu, bank wzywa go do dokonania spłaty, wyznaczając termin nie krótszy niż 14 dni roboczych.
2. W wezwaniu, o którym mowa w ust. 1, bank informuje kredytobiorcę o możliwości złożenia, w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania, wniosku o restrukturyzację zadłużenia.
3. Bank powinien, na wniosek kredytobiorcy, umożliwić restrukturyzację zadłużenia poprzez zmianę określonych w umowie warunków lub terminów spłaty kredytu, jeżeli jest uzasadniona dokonana przez bank oceną sytuacji finansowej i gospodarczej kredytobiorcy.
4. Restrukturyzacja, o której mowa w ust. 1, dokonywana jest na warunkach uzgodnionych przez bank i kredytobiorcę.
5. Bank, w przypadku odrzucenia wniosku kredytobiorcy o restrukturyzację zadłużenia, przekazuje kredytobiorcy, bez zbędnej zwłoki, szczegółowe wyjaśnienia, w formie pisemnej, dotyczące przyczyny odrzucenia wniosku o restrukturyzację.
6. Przepisy ust. 1-5 stosuje się odpowiednio do umów pożyczek pieniężnych.

Jak wskazuje się w piśmiennictwie (T.Czech, „Obowiązki banku w razie opóźnienia kredytobiorcy ze spłatą kredytu” M.Pr.Bank. (...) - 78), biorąc pod uwagę, że celem art. 75c prawa bankowego jest ochrona kredytobiorcy, stanowi w całości przepis semidyspozytywny, a co za tym idzie może zostać zmieniony w umowie kredytu albo osobnym porozumieniu jedynie na korzyść kredytobiorcy (np. przez wydłużenie terminu na złożenie wniosku w sprawie restrukturyzacji kredytu).

W samej umowie o pożyczkę nr (...), strony zastrzegły w § 9 ust. 3, że w przypadku, jeżeli pożyczkobiorca opóźnia się ze spłatą zobowiązania z tytułu udzielonej pożyczki, bank wzywa pożyczkobiorcę do dokonania spłaty zaległości w terminie 14 dni roboczych od daty otrzymania wezwania; jeżeli należności nie zostaną uregulowane w całości w wyznaczonym terminie, jak również w sytuacji, w której złożony przez pożyczkobiorcę wniosek o restrukturyzację zadłużenia zostanie odrzucony, bank ma prawo wypowiedzieć umowę kredytu.

Warunkiem zatem wypowiedzenia przez bank umowy było:

- opóźnienie pożyczkobiorcy ze spłatą zobowiązania z tytułu udzielonej pożyczki,
- wezwanie pożyczkobiorcy do dokonania spłaty zaległości w terminie 14 dni roboczych od daty otrzymania wezwania,
- nieuregulowanie należności w całości w wyznaczonym terminie,
- a w sytuacji, w której złożony przez pożyczkobiorcę wniosek o restrukturyzację zadłużenia, odrzucenie wniosku.

Tymczasem w sprawie zostało ustalone, że przed wypowiedzeniem umowy pismem z dnia 14 września 2017 r., powód trzykrotnie (pismem z dnia 20 kwietnia 2017 r., 26 maja 2017 r. i 16 sierpnia 2017 r.) wezwał pozwanego do zapłaty zaległości w terminie 7 dni od otrzymania pisma. A więc w terminie krótszym niż tego wymaga art. 75c prawa bankowego.

Dopiero pismem z dnia 14 września 2017 r. powód wezwał pozwanego do spłaty wymagalnego zadłużenia w terminie 14 dni roboczych liczonych od daty doręczenia niniejszego pisma. Należy mieć jednak na względzie, że wezwanie to nastąpiło jednocześnie ze złożeniem oświadczenia o warunkowym wypowiedzeniu umowy pożyczki. Zgodnie zaś z art. 75c prawa bankowego powód powinien najpierw doręczyć kredytobiorcy wezwanie, odczekać do upływu dodatkowego terminu na spłatę zadłużenia wyznaczonego w wezwaniu, nie krótszego niż 14 dni roboczych i dopiero po upływie tego terminu bank może złożyć wobec kredytobiorcy oświadczenie woli w sprawie wypowiedzenia umowy kredytowej. Jak słusznie podnosi się w piśmiennictwie, „W przypadku gdy powyższe przesłanki nie zostały spełnione, czynność

prawna banku polegająca na wypowiedzeniu umowy jest nieważna (art. 58 § 1 k.c.)". (T.Czech, „Obowiązki banku w razie opóźnienia kredytobiorcy ze spłatą kredytu” M.Pr.Bank. (...) -78).

W wyroku z 8 września 2016 r. (II CSK 750/15), Sąd Najwyższy wskazał na potrzebę dokonywania oceny skuteczności oświadczenia o wypowiedzeniu umowy o kredyt pod warunkiem niezapłacenia zadłużenia w kontekście postanowień konkretnej umowy. Zaznaczył, że zastosowaniu takiego sposobu rozwiązania umowy sprzeciwiać się może jej trwały charakter, dokonanie wypowiedzenia bez wypełnienia wymaganych czynności upominawczych, niejasna sytuacja w odniesieniu do czasu i zakresu skuteczności takiego oświadczenia, jak też dotkliwie pozbawienie ochrony interesów kredytobiorcy.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy Sąd stwierdził, że skuteczność i ważność wypowiedzenia umowy pożyczki z dnia 14 kwietnia 2016 r. nr (...), zgodnie z art. 75c Prawa bankowego oraz § 9 umowy stron, uzależniona była od uprzedniego wezwania pozwanego do zapłaty zaległych należności w terminie 14 dni roboczych. Powód zaś procedury tej nie dochował, co czyni wypowiedzenie nieważnym.

Niezależnie od stwierdzonej nieważności wypowiedzenia ze względu na uchybienie obowiązkowi wezwania pozwanego do zapłaty w terminie 14 dni roboczych do zapłaty zadłużenia przed wypowiedzeniem, Sąd również, po rozważeniu zarzutu pozwanego, że umowa nie została mu wypowiedziana, stwierdził, że pismo z dnia 14 września 2017 r. nie stanowiło skutecznego wypowiedzenia.

W orzecznictwie ugruntował się już pogląd, że „Za prawidłowe wypowiedzenie umowy nie może być uznane pismo, w którym Bank stwierdza, że w przypadku braku spłaty zadłużenia w określonym terminie pismo niniejsze należy traktować jako wypowiedzenie umowy przez Bank". Takie oświadczenie Banku nie daje jasności, bowiem nie sposób wywnioskować chociażby tego, w jakiej dacie umowa ulega rozwiązaniu, tj. w jaki sposób liczyć należy okres wypowiedzenia. Wypowiedzenie umowy jako jednostronne oświadczenie woli o charakterze prawokształtującym nie może zostać uczynione z zastrzeżeniem warunku (art. 89 k.c.). Dopuszczenie takiej możliwości pozostawałoby w sprzeczności z istotą tego rodzaju czynności, której celem jest definitywne uregulowanie łączącego strony stosunku prawnego.” - tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 14 maja 2015 r., I ACa 16/15, opubl. M.Pr.Bank. 2015/11/10-28, podobnie wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 26 lipca 2017 r. sygn. akt I A Ca 143/17; wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 19 lipca 2018 r., I ACa 285/18, opubl. (...) Legalis Numer 1834610; wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 13 kwietnia 2018 r.

I ACa 1040/17, opubl. (...) Legalis Numer 1794120, a także T. Czech w głosie do wyroku SN z 8 września 2016 r., II CSK 750/15 publ. w M. Pr. Bank. (...) -43).

Wypowiedzenie umowy pożyczki dokonane pismem z dnia 14 września 2017 r. bez żadnych wątpliwości jest dokonane pod warunkiem. Warunkiem nieuregulowania w terminie 14 dni roboczych od otrzymania pisma zaległości bądź niezłożenia w terminie 14 dni roboczych od otrzymania pisma wniosku o restrukturyzację zadłużenia.

Skutkuje to uznaniem, że ze względu na brak skutecznego wypowiedzenia strony nadal wiąże umowa o pożyczkę numer (...). Fakt, iż pozwany się z niej nie wywiązuje nie daje podstawy do uwzględnienia żądania pozwu opartego na twierdzeniu, iż w wyniku wypowiedzenia całość zobowiązania została postawiona w stan natychmiastowej wymagalności i zasadne jest roszczenie dochodzone pozwem.

Mając powyższe na względzie Sąd powództwo oddalił w całości.

Wobec powyższego zarzut pozwanego, że nie otrzymał od powoda odpowiedzi na wniosek o restrukturyzację, był bezprzedmiotowy.

/-/ SSO Magdalena Ławrynowicz